

[Drachmann.]

under hvilke Forhandlinger — det skal jeg i Parentes bemærke — der blev fremsat absolut Protest baade fra Handelens og fra Industriens Side. Men, som sagt, den ærede Ordfører mente jo at maatte prise dette Standpunkt. Og naar man har set Udviklingen i Udvalget, saa kan man sige — selv om det er en Indiskretion, tror jeg, man har Lov til at sige det alligevel —, at dette Udvalg i Virkeligheden behandlede et fuldkommen nyt Lovforslag, hvis Behandling i og for sig burde have fundet Sted i dette høje Ting, og at den ærede Ordfører for Flertallet, den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Clausager, har dikteret sin Minister de Ting, der nu delvis er blevet til Kendsgerninger i det Forlig, som foreligger i Dag mellem Venstre og Socialdemokratiet.

Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Clausager, gik meget let hen over de Vanskeligheder, der har været, og de forskellige Krumspring, der har maattet foretages for at komme til dette Resultat. Hans Begrundelse af Motiverne til Forliget syntes jeg var yderst svage, og det, han havde at sige til os, til Mindretallet, til de Konservative, der baade principielt og sagligt har protesteret imod dette Forlig, var egentlig kun en Formaning om, at man burde tage rent praktisk paa Rigsdagsarbejdet og lade Partipolitikken fare — noget, vi gerne vil erkende, men som vi egentlig ikke synes, at det ærede Medlem skal holde Foredrag om i denne Forbindelse —, og saa kom der en lidt overlegen venlig Bemærkning om, at bagefter staaer man og kæler for sit lille Særstandpunkt og tænker ikke over den gamle Sandhed, at et magert Forlig er bedre end en fed Proces. Jeg troede, at dette var et fedt Forlig, men nu hører vi, at det er et magert, og det skal jeg villigt indrømme — men det er næsten ogsaa det eneste, jeg kan indrømme var rigtigt i den ærede Ordførers Fremstilling. Men der er det mærkelige, at vi staaer paa Lovforslagets Grund, paa den højtærede Finansministers Forslags Grund, og dér har vi staaet hele Tiden. Det har maa-ske været uhyre naivt af os, vi er i alt Fald kommet til at staa alene med vort Standpunkt, som ikke er det lille Særstandpunkt, men som er *Lovforslagets Standpunkt*, medens vi ikke har villet gaa ud i den store omfattende Revision af Tobaksbeskatningen, som et Flertal nu gennemfører ganske uforsvarligt og ganske

utilbørligt uden i Virkeligheden at kunne overskue Konsekvenserne af denne Handlemaade. Thi det er ganske sikkert — deri er den ærede Ordfører for Socialdemokratiet Hr. Borgbjerg jo ogsaa enig med den højtærede Finansminister —, at det, der nu er sket, burde i Virkeligheden være forbeholdt et stort gennemgribende Arbejde, først lagt til Rette af Administrationen i Samarbejde og Føling med Erhvervslivet, saaledes som vi som nævnt havde det i 1920—22 med Tobakskommissionens Medvirkning, og dernæst burde et saadant sagligt velunderbygget Forslag være undergivet en senere Behandling først her i Tinget og saa i det dertil indrettede Udvalg. I Stedet har man faaet en forjaget, forhatet, forceret Forhandling, og jeg tør sige, at naar vi i Dag ikke har ønsket at gaa med, men maa indtage et Særstandpunkt, som fremgaar af Betænkningen, til hvilken jeg i det hele skal henvise, er det, fordi vi ikke kan overskue Situationen og ikke tror paa, at det, man bygger paa, vil holde. Vi tror ikke, at et Folketingsudvalg har Evne og Kompetence til at udarbejde saadant et nyt Lovforslag, og vi beklager meget, at man alligevel vil tvinge saadant noget igennem i den danske Rigsdag, hvilket skyldes, at Venstre i Virkeligheden straks i Udvalget forlod Ministerens Forslag. Vi havde dér fremsat et Forslag om en Begyndelsessats for Cigaretbeskatningen paa 95 Ø., hvor Ministeren havde krævet 110, men først efter, at man fra Venstres Side havde forlangt 120. Dermed havde man i Virkeligheden forladt dette Standpunkt, og Udviklingen kom da saaledes, som der er gjort Rede for i vor Betænkning, og som jeg derfor ikke skal trætte med at gennemgaa alt for detaljeret. Men denne Udvikling blev kun mulig gjort derved, at det andet store samvirkende Parti, Socialdemokratiet, nu svingede lige saa stærkt om, Socialdemokratiet, som gennem sin Ordfører, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, ved det foreliggende Lovforslags første Behandling havde erklæret, at det hele var et ynkeligt Misfoster, som man burde dreje Halsen om paa — af humane Grunde, tilføje han ganske vist —, baade af Hensyn til selve Misfosteret og til Faderen, den højtærede Finansminister. Men nu har den samme Ordfører, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, alligevel givet dette Misfoster en saa kærlig Pleje, at det i den varme, tobaksfyldte Kuvøseluft i Udvalget er vokset fra 10,3 Mill. Kr. til 20 Mill. Kr. for Cigaretbeskatningens Vedkommende.